

е майчиното сърдце и то безгранично трепери, когато нѣкой доближава до рожбата ѝ.

При всичко това азъ тръгнахъ къмъ свинята. Единъ селянинъ — види се, ратай на манастиря, ме прѣвари и каза:

— Елате, елате! азъ съмъ тукъ. И той отиде, па почна да гали свинята по главата. Всички се приближихме и съ наслада гледаме, какъ дребнитѣ и хубави като гължби свинчета се напъватъ да боятъ. Майката равномѣрно и кротко крохти.

— Да не барате нито едно, дума селянинътъ, защото тя веднага ще скоче. Колкото е кротка, кога е безъ прасци, сега е дващъ по-свирѣпа.

Много обича праслетата си.

Азъ съгледахъ, че най-голѣмото сучеше отъ най-прѣдната бозка, а най-малкото — отъ най-задната.

— Хайде бе, какво има интересно тука, дума другарътъ ми.

— Не, възрази селянинътъ. Вие не знаете, какъ се редятъ прасцитѣ, кога сучатъ.

— Защо? питамъ азъ.

— Всѣко прасле си има своя бозка, отговаря селянинътъ и никое не отива на чужда бозка. Споредъ както сж се родили (опрасили), тъй подъ редъ всѣко прасенце си намѣрва и присвоява бозка. Сега виждате ли ги, какъ сж наредени? Тъй се редятъ винаги, кога сучатъ. Ако свинята легне на другата си страна, ей-тѣзи горнитѣ прасенца отиватъ отдѣло, а долнитѣ излизатъ отгорѣ, но винаги всѣко суче само отъ своята цичка. Свинята има 12 цицки и ако се опрасятъ 12 прасенца, както често бива, всѣко захвапва своята цичка и отъ нея си сучи чакъ